

Inici de la Visita Pastoral a Parets del Vallès

► El diumenge dia 27 de gener Mons. Josep Àngel Saiz Meneses començà la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès amb la Missa Estacional. Va ser rebut per Mn. Xavier Farrés, rector de la parròquia i, seguidament, celebrà l'Eucaristia amb gran concurrència del poble fidel. En acabar la celebració va saludar els feligresos i va departir amb tots ells. Durant la setmana el Sr. Bisbe va visitar la parròquia i es reuní amb tots els grups i institucions.

GLOSSA

Deixar-se educar per Jesús

Durant un trimestre els alumnes d'una escola treballen, segons les possibilitats de cada edat, la vida d'un sant o santa, el seu pensament, la seva obra i la seva experiència de fe, de Déu i de l'Evangeli. Els alumnes de 4t d'ESO, un grup dels quals es prepara per rebre el sagrament de la confirmació, van aportar un seguit d'idees i comentaris, i una de les noies elaborà el redactat final de la pregària conjunta que van fer en una celebració de la Paraula, al final del trimestre:

«Senyor, et donem gràcies per tots aquells moments en què hem sabut actuar correctament i coherentment, triant un bon camí que ens ha dut a l'alegria i a la felicitat de fer les coses com Jesús ens ha ensenyat: estimant i servint. És cert que no és fàcil, i que en ocasions ens resulta especialment feixuc amb algunes persones, i no per mala voluntat sinó perquè les relacions humanes són complexes. Però fent-ho també s'aprèn a mirar amb benevolència, a comprendre altres vides, a desitjar als altres el millor i a treballar oferint l'ajuda necessària. És aquí on entra el fet d'actuar; és a dir, posar fil a l'agulla per millorar el món. Actuen les paraules i els gestos, els silencis i les mirades; actua el nostre temps i com el fem servir;

actuen els nostres esforços per aixecar aquell que camina entristit; actua donar la vida cada dia.

»Volem emmirallar-nos en la teva mirada, volem sentir-nos acompanyats per Tu. Ajuda'ns a no desviar la nostra mirada de la teva, a saber aturar-nos cada cop que sentim que quelcom no va bé, a saber reflexionar sobre allò que ens inquieta, a pregar per experimentar la teva proximitat, a saber escollir un bon camí, a fugir del més fàcil i a actuar sempre per allò que vulguem millorar. Preguem al Senyor...»

És aquesta una experiència de com l'acció pedagògica d'uns educadors que presenten i ofereixen elements de coneixement i reflexió a partir de la vida d'un sant, d'un amic qualificat de Jesús, durant unes setmanes, desemboca en la pregària. L'acció dels educadors porta a l'acció pedagògica del Mestre Jesús, a deixar-se educar per Ell en aquelles actituds del cor que ens fan compassius i benèvolos envers els altres, que ajuden a acceptar les dificultats del seguiment incondicional, enfortint la confiança en Jesús amb esperança i fe. «Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, ensenya'm els teus camins» (Sl 25,4).

Enric Puig Jofra, SJ

Jornada de Formació

Dissabte dia 23 de febrer, a les 11 del matí, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, Mons. Carlos Escribano, bisbe de Teruel i Albarraçin i membre de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola parlarà de: *Les actituds que ha de tenir la persona que treballa en la Nova Evangelització.*

ANEU MAR ENDINS

Temps de conversió

Ens trobem en el primer diumenge de la Quaresma en aquest Any de la Fe. Si la Quaresma és temps de conversió, aquest any estem cridats a viure-la d'una manera especial seguint la proposta que el Papa ha fet a tota l'Església de viure amb una intensitat especial la primera de les tres virtuts teològals. A més, estem esperant la nova encíclica anunciada per Sa Santedat Benet XVI que estarà dedicada a la fe, completant així les dues anteriors que versen sobre l'esperança i la caritat.

La conversió en sentit actiu significa l'acció de convertir, d'adreçar la mirada cap a l'objectiu necessari. I en aquest sentit la Quaresma és el temps de la conversió a Déu. En la seva carta *La Porta de la fe* el Papa ens convida a la conversió amb una expressió plena de bellesa: «Durant aquest temps —diu—, tindrem la mirada fixa en Jesucrist, “el capdavanter de la fe i el qui la porta a la plenitud” (He 12,2): en ell troben el compliment tots els afanys i els anhels del cor humà. L'alegria de l'amor, la resposta al drama del sofriment i el dolor, la força del perdó davant l'ofensa rebuda i la victòria de la vida davant el buit de la mort, tot té el compliment en el misteri de la seva Encarnació, del seu fer-se home, del seu compartir amb nosaltres la debilitat humana per transformar-la amb el poder de la seva resurrecció. En ell, mort i ressuscitat per la nostra Salvació, s'il·luminen plenament els exemples de fe que han marcat els últims dos mil anys de la nostra història de Salvació» (*Porta Fidei*, 13).

La conversió en sentit passiu significa el pas de la incredulitat a la fe, o d'un estat de pecat a un estat d'amistat amb Déu. També en aquest esforç hem de tenir «la mirada fixa en Jesucrist». Avui diumenge, llegim a l'evangeli la narració de la seva estada al desert i de les temptacions que ell va superar. Un evangeli oportú a l'inici del camí quaresmal. Les temptacions que Jesús refusà se'ns presenten avui de moltes formes.

La temptació d'aprofitar-nos de les situacions, de treure'n partit en benefici propi, de sentir-nos amb dret a fer-ho sense considerar-ne les repercussions, quan la Paraula de Déu ens diu: «L'home no viu només de pa.»

La temptació de voler-ho tot, el diner i el poder, del consum irresponsable i el malbaratament que només té en compte el benestar d'un mateix, quan està escrit: «Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol.»

La temptació d'enorgullir-nos de ser cristians, de pensar que som millors que els altres i que, per això, tot el que és nostre és millor i ha de triomfar parlant humanament, quan la Paraula de Déu ens recorda això: «Diu l'Esclusiva: no temptis el Senyor, el teu Déu.»

Les temptacions del mal només poden ser refusades si la fe i la gràcia de Déu són realment les prioritats de la nostra vida. Demano per a tots els meus diocesans una santa Quaresma de l'Any de la Fe.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

■ **NÚRIA ORTÍN**

Compromís d'Església

Després de l'experiència viscuda el 4 d'octubre passat amb la reeixida celebració de la Nit de Ràdio Estel i *Catalunya Cristiana*, al setmanari pensen que és un bon moment per donar-lo a conèixer encara més i, per això, han engegat una campanya per engrescar nous subscriptors. La Núria Ortín és relacions públiques de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel (tel. 934 092 770).

Com ha evolucionat el setmanari? *Catalunya Cristiana* és un mitjà al servei de la comunió. En els últims anys, el repte ha estat créixer en el servei a la comunió dins i fora de les nostres Esglésies diocesanes. Per fer-ho, hem donat veu a les diverses sensibilitats i carismes d'Església. En l'actual context de crisi econòmica i de valors, el setmanari ha augmentat el seu compromís social.

Què li faltaria per arrodonir el producte?

Moltes coses, perquè quan parlem d'ideals val la pena ser sempre molt agosarats! Ens agradaria poder comptar amb més recursos humans i materials, per poder reflectir amb més fidelitat la realitat viva de les nostres Esglésies. Un altre somni seria oferir la revista a tot color i apostar de valent per l'edició digital.

Com s'està adaptant a les noves necessitats?

Els joves són un compromís pendent, com també ho són per a l'Església en general. Intentem arribar-hi a través de xarxes socials (Facebook o Twitter), però no és fàcil, perquè encara fem servir un llenguatge que no és el seu. La campanya de subscripcions és també una bona oportunitat per prendre el pols a la joventut. La nostra fita és aconseguir mil nous subscriptors!

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

La persona creix a l'escolta de la Paraula de Déu, a la casa de Déu que és l'Església

Fem la *Illiçó divina* (*lectio divina*) en el Temple de Déu que és l'Església i, en definitiva, en l'Eucaristia. En ella se'ns dóna per llegir l'Evangeli, amb les Benaurances i el Sermó de la Muntanya, com ho farem més endavant. Llegim també l'ensenyament de Pau i de Joan, de Pere i de Jaume, arrelat en el Primer Testament, amb la Llei de Moisès perfeccionada en Crist, juntament amb els Profetes que l'anuncien.

Proposo aquesta *Illiçó divina* del Parenostre, tot subratllant la importància de dir-lo bé, de tant en tant, amb gran silenci interior, amb gran confiança:

Pare nostre que estàs en el cel, que el teu Nom sigui conegut, estimat i adorat; vingui a nosaltres el teu Regne de justícia, amor i pau; faci's la teva voluntat a la terra com al cel: quan escoltem la paraula de Jesús i la posem en pràctica fem la teva voluntat. Estem en Crist, Camí. Que sapiguem donar a tothom el pa de cada dia i que no ens falti el Pa de la Vida que és Crist en l'Eucaristia; perdona'ns les culpes amb el teu Amor per tal que també nosaltres estimem i perdonem sempre. No permetis que caiguem en temptació i allibera'ns de tot mal. Amén. En tenim prou amb la Pregària i amb la Caritat viva, viscudes en el Poble de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*, Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Com hem de dialogar sobre la fe?

Per facilitar un diàleg respectuós i enriquidor entre el cristianisme i les noves espiritualitats també cal que estudiem les actituds que afavoreixen la comunicació: com hem de dialogar?

Més enllà d'actituds primàries, d'atracció o de rebuig, pròpies d'un primer contacte del cristianisme amb les noves religiositats, es va generant dins de l'Església una actitud més oberta i dialogant. Molts cristians veuen amb un prudent optimisme el retorn de l'espiritualitat. El creixent interès per la mística pot revifar els profunds valors de l'espiritualitat cristiana. Creients i no creients llegeixen els escrits de Teresa d'Àvila i Joan de la Creu.

Per aconseguir una fecundació mútua entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat, cal passar de la dialèctica al diàleg.

L'actitud de diàleg és acollidora i s'accepten les aportacions de l'altre com un possible enriquiment i com una possibilitat de trobada. El diàleg es fonamenta en una predisposició a aprendre. En el fons, el diàleg pressuposa la recerca d'una veritat (*logos*) entre dos (*dia*) que són conscients de llur ignorància i que es mouen pel desig de conèixer, no d'imposar la pròpia opinió. Aleshores, enraonar esdevé una manera de raonar, de cercar la veritat.

Josep Otón

(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una fe activa

La fe acompanya el qui ha demanat el baptisme guiant-lo fins arribar a la recepció del sagrament baptismal. En aquest itinerari, sobretot en els moments ja assenyalats del diàleg d'acolliment i del lliurament de la formulació de les veritats de la nostra fe per mitjà del Credo, la fe certament que va prenent vida en el qui espera rebre el baptisme, però és una fe acollida, rebuda. Per més important i significatiu que sigui rebre i acollir el do de la fe, el seu protagonisme se centra més en qui dóna la fe que no pas en qui la rep.

Però ve el moment del baptisme, i aleshores sí. El qui ha d'acostar-se a les fonts baptismals, abans de fer-ho, amb una formulació breu i dialogada confessa la seva fe en la Trinitat santa de Déu i en cada una de les seves Persones: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. És aquesta professió de fe, que rep el nom de «Professió de fe baptismal» i que renovem cada any durant la vetlla pasqual, la que té com a resposta ser submergit (o passar) per les aigües baptismals, les que ens donen novetat de vida: vida de comunió amb la santa Trinitat, després d'haver mort i resuscita (sacramentalment) amb Crist pel baptisme.

En el moment de fer aquesta professió de fe prèvia al baptisme, es pot dir que la fe pren, en aquella persona, una dimensió nova. Ja no és només un do rebut o acceptat. És, tal com diu el ritual, una *fe activa*, perquè té com a protagonista el qui rep el baptisme. És ell (o ella) qui, de manera personal i activa, confessa la seva fe.

A partir d'aquell moment, la fe del batejat ja haurà de ser sempre *activa*, serà el nord de la vida del cristià. Serà la claror que il·lumini els seus passos pels camins de Déu. La fe activa farà activa la vida del cristià.

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

17. ✠ Diumenge I de Quaresma [(litúrgia hores: 1a setm.): ■ Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM).

18. Dilluns [■ Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo.

19. Dimarts [■ Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità.

20. Dimecres [■ 1Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.

21. Dijous [■ Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7, 7-12]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal.

22. Divendres [□ 1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa.

23. Dissabte [■ Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela de Ibarra, mare de família, de Bilbao.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisès digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat". Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, / digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, / el meu Déu, en qui confio.» R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardarte en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, / el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invoqui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré i tothom l'estimarà. R.

Jesus rebutja les temptacions del dimoni. Pintura del Duccio. Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol"». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Escriptura diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardarte" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres"». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Dijo Moisés al pueblo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tú dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí, con unas pocas personas. Pero luego creció, hasta convertirse en una raza grande, potente y numerosa. Los egipcios nos maltrataron y nos oprimieron, y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestra voz, miró nuestra opresión, nuestro trabajo y nuestra angustia. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y portentos. Nos introdujo en este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado." Lo pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios.»

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Está conmigo, Señor, en la tribulación.*

Tú que habitas al amparo del Altísimo, / que vives a la sombra del Omnipotente, / di al Señor: «Refugio mío, alcázar mío, Dios mío, / confío en ti.» R.

No se te acercará la desgracia, / ni la plaga llegará hasta tu tienda, / porque a sus ángeles ha dado órdenes / para que te guarden en tus caminos. R.

Te llevarán en sus palmas, / para que tu pie no tropiece en la piedra; / caminarás sobre áspides y víboras, / pisotearás leones y dragones. R.

«Se puso junto a mí: lo libraré; / lo protegeré porque conoce mi nombre, / me invocará y lo escucharé. / Con él estaré en la tribulación, / lo defenderé, lo glorificaré.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos: La Escritura dice: «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón.» Se refiere a la palabra de la fe que os anunciamos. Porque, si tus labios profesan que Jesús es el Señor, y tu corazón cree que Dios lo resucitó de entre los muertos, te salvarás. Por la fe del corazón llegamos a la justificación, y por la profesión de los labios, a la salvación.

Dice la Escritura: «Nadie que cree en él quedará defraudado.» Porque no hay distinción entre judío y griego; ya que uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan. Pues «todo el que invoca el nombre del Señor se salvará».

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y, durante cuarenta días, el Espíritu lo fue llevando por el desierto, mientras era tentado por el diablo. Todo aquel tiempo estuvo sin comer, y al final sintió hambre.

Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, dile a esta piedra que se convierta en pan.» Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre".» Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me lo han dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo.» Jesús le contestó: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto."» Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras".» Jesús le contestó: «Está mandado: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

Completadas las tentaciones, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

COMENTARI

No temptis el Senyor, el teu Déu

L'evangeli d'avui ens ofereix, com cada any, el relat de les temptacions de Jesús; aquesta vegada segons la versió de Lluç. Després de la presentació inicial, la narració està dividida en tres escenes que giran al voltant d'una oferta del diable i d'una resposta de Jesús a base d'una citació bíblica.

A la presentació, Jesús apareix ple de l'Esperit Sant que el condueix al desert per ser temptat pel diable; i on, al mateix temps, un dejuni intens el deixa extenuat de fam.

El diable ataca sempre pels punts febles, en aquest cas la fam de Jesús. La primera temptació afecta la

identitat divina de Jesús i la seva debilitat humana, la fam. Jesús respon referint-se a l'aliment vital que aporta la paraula de Déu, de la qual és missatger.

La segona temptació rau en l'oferta del diable de participar del seu poder sobre tota la terra a canvi d'adorar-lo a ell. La tergiversació del món: adorar el diable com a principi de tota autoritat fonamentada en el propi interès egoista. Jesús respon referint-se a l'exclusivitat de Déu sobre tot poder i autoritat.

La tercera temptació es basa, novament, en la identitat divina de Jesús, en el si del temple de Jerusalem i amb manifestació d'àngels; un signe religiós fonamental en l'acompliment espectacular de

l'Escriptura (cf. *Salm* 90,11). Jesús ho qualifica com a temptació a Déu mateix.

Jesús, amb la gràcia de l'Esperit de què es portador, ha vençut el diable amb les seves ofertes afalgadores. Davant la temptació d'usar la seva divinitat a favor de les necessitats humanes (fam), d'aconseguir un poder social (la glòria dels reialmes) o religió espectacular (salvat pels àngels), Jesús resta fidel a la seva feblesa humana i a la seva intenció d'acomplir la voluntat de Déu, fins a l'extrem. Tot un programa per a nosaltres en aquesta Quaresma: escoltar la Paraula de Déu, assimilar-la, i viure-la al servei de la voluntat de Déu, i no de la nostra.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 16, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia i beneeix una Gruta de la Mare de Déu de Lourdes a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.

Aquest diumenge dia 17, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa en el 50 aniversari de la seva creació.

Dilluns dia 18, a les 11 h. Presideix la trobada de formació de preveres joves.

Dimecres dia 20, a les 11 h. Presideix la reunió del Consell d'Arxiprestos.

Dijous dia 21, a les 11 h. Presideix la sessió del Col·legi de Consultors.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia amb Admissió als ordes al Seminari (Valldoreix).

Dissabte dia 23, a les 11 h. Presideix la Jornada de Formació per a preveres i laics al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Diumenge dia 24, a les 11 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Montmeló en la Visita Pastoral.

A les 12.15 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Cristòfor de Lliçà de Vall en la Visita Pastoral.

NOTÍCIES

Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El divendres dia 25 de gener, festa de la Conversió de l'Apòstol Sant Pau, a la Catedral de Terrassa es va cloure la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians amb la celebració de les Vespres. Presidí la celebració Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, acompanyat pel P. Apòstol Adrián, prevere de l'Església Ortodoxa Romanesa, el Rvd. Benjamí Planas, president del Consell Ecumènic de Catalunya, Mn. Josep Esplugas, delegat episcopal d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses i Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller del Bisbat. En acabar es va fer un record de la Rvda. Susanna Wodcock, pastora de l'Església Anglicana del Crist a Sabadell, que morí l'estiu passat.

Pregària per la Unitat dels Cristians a Sabadell. El dissabte dia 19 de gener a les 6 de la tarda, es va dur a terme un acte de pregària per la Unitat dels Cristians amb participació d'anglicans, cristians evangèlics i catòlics de Sabadell. Les parròquies organitzadores van ser la de St. Jordi de Sabadell i la de Sta. Maria —La Romànica— de Barberà. La pregària es va fer en aquesta parròquia i el dirigí Mn. Josep Jordi Bofill, rector.

Convivències de Confirmació. Els dies 3 i 4 de gener van tenir lloc les Convivències de Nadal dels joves de 1r i 2n de Confirmació de la parròquia de Sant Esteve de Granollers a la casa de Ca n'Oriol de Rubí. Els acompanyà Mn. Mario Jurado, vicari.

Catalonia Sacra a Terrassa.

El divendres dia 18 de gener una cinquantena de persones van participar a la primera sessió del curs de formació de guies de *Catalonia Sacra* que es va fer al bisbat. Acol·lits pel Sr. Miquel Font, delegat episcopal de Patrimoni, els assistents, que procedien de tots els bisbats de Catalunya, varen escoltar, a la Sala Capítular de la Catedral, les ponències del Dr. Jaume Aymar i del Dr. Marc Surreda sobre la simbologia cristiana i la història de l'art cristià. A la tarda hi hagué una visita a les Esglésies de Sant Pere, guiada pel Dr. Robert Baró, prevere, i una ponència sobre els inicis del cristianisme a Catalunya a càrrec del Dr. David Abadies, sacerdot de la diòcesi de Terrassa.

Confirmacions a Santa Agnès de Malanyanes. El diumenge dia 20 de gener Mn. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Santa Agnès de Malanyanes i administrà el sagrament de la Confirmació a set joves. Concelebrà amb el Sr. Bisbe Mn. Mario Jurado, vicari.

AGENDA

Exercicis espirituals per a preveres. Dirigits per D. Gaspar Busto, director espiritual del Seminari de Còrdova i expert en sant Joan d'Àvila, doctor de l'Església. Del 25 de febrer a l'1 de març. A la Casa Mare de Déu de Montserrat, de Caldes de Montbui. Organitzats pel Bisbat de Terrassa. Inscripcions a la Secretaria General del Bisbat abans del dia 22 de febrer.

Pelegrinatge diocesà a Terra Santa amb el Sr. Bisbe (últimes places). Organitzada pel Bisbat de Terrassa amb motiu de l'Any de la Fe. La visita als llocs sants on visqué Jesús és una experiència que ajuda molt a créixer en la fe. Del 24 d'abril al dia 1 de maig de 2013. Preu 1.529 €. Inscripcions: tel. 934 673 244; e-mail: info@ruthtravel.es. Informació: www.anydelafe.org (secció iniciatives).

Presentació d'un llibre a Granollers. La llibreria Santa Anna i la llibreria La Gralla de Granollers organitzen la presentació del llibre de Mn. Joan Subirà Rocamora, *Sóc un zero a l'esquerra* (editorial Claret). Dijous dia 21 de febrer, a les 7 de la tarda, a la Sala Pax de la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

D'ALTRES BISBATS

Trobades de formació carmelitana. *El castell interior. Cinquenes estances. La transformació de l'amor: unió de dues llibertats*, a càrrec de Maria Victòria Molins, teresiana. Dilluns 25 de febrer, a Barcelona (20 h) i Badalona (21.30 h); Dimarts 26, a Lleida (20 h); dilluns 4 de març, a Tarragona (19.30 h). Informació: Carmelites Descalços, tels. 934 160 808 (Barcelona) i 933 891 659 (Badalona).

REMAD MAR ADENTRO

Tiempo de conversión

Estamos en el primer domingo de la Cuaresma en este Año de la Fe. Si la Cuaresma es tiempo de conversión, este año estamos llamados a vivirla con una especial intensidad, siguiendo la propuesta que ha hecho el Papa a toda la Iglesia de vivir este año con una especial intensidad la primera de las tres virtudes teologales. Estamos, además, a la espera de la nueva encíclica anunciada por Benedicto XVI y que estará dedicada a la fe, completando así las dos anteriores dedicadas a la esperanza y a la caridad.

Conversión en sentido activo significa la acción de convertir, de dirigir la mirada hacia el objetivo necesario. Y en este sentido la Cuaresma es el tiempo de la conversión a Dios. En su carta *La puerta de la fe*, el Papa nos invita a la conversión con una expresión muy bella: «Un año con la mirada fija en Jesucristo». «Durante este tiempo —dice—, tendremos la mirada fija en Jesucristo, “que inició y completa nuestra fe” (Hb 12,2): en Él encuentra su cumplimiento todo afán y todo anhelo del co-

razón humano. La alegría del amor, la respuesta al drama del sufrimiento y el dolor, la fuerza del perdón ante la ofensa recibida y la victoria de la vida ante el vacío de la muerte, todo tiene su cumplimiento en el misterio de su encarnación, de su hacerse hombre, de compartir con nosotros la debilidad humana para transformarla con el poder de su resurrección. En Él, muerto y resucitado por nuestra salvación, se iluminan plenamente los ejemplos de fe que han marcado los últimos dos mil años de nuestra historia de salvación» (PF, 13).

Conversión en sentido pasivo significa el paso de la incredulidad a la fe, o de un estado de pecado a un estado de amistad con Dios. También en este esfuerzo hemos de tener «la mirada fija en Jesucristo». Leemos hoy domingo en el evangelio la narración de su estancia en el desierto y de las tentaciones que superó. Oportuno evangelio en el inicio del camino cuaresmal. Las tentaciones que Jesús rechazó se nos presentan hoy de muchas formas. La tentación de aprovecharnos de las si-

tuciones, de sacar partido en beneficio propio, de sentirnos con derecho a ello sin considerar sus repercusiones, cuando la Palabra de Dios nos dice: «No sólo de pan vive el hombre.»

La tentación de quererlo todo, del dinero y del poder, del consumo irresponsable y el despilfarro que sólo tiene en cuenta el bienestar de uno mismo, cuando está escrito que «Al Señor, tu Dios, adorarás, y a Él sólo darás culto.»

La tentación de enorgullecernos de ser cristianos, de pensar que somos mejores que los demás y que, por esto, todo lo nuestro es mejor y ha de triunfar hablando humanamente, cuando la Palabra de Dios nos recuerda que «está mandado: no tentarás al Señor, tu Dios».

Las tentaciones del mal pueden ser rechazadas sólo si la fe y la gracia de Dios son realmente las prioridades de nuestra vida. Pido para todos mis diocesanos una santa Cuaresma del Año de la Fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa